

Sygn. akt II AKzw 378/23

POSTANOWIENIE

Dnia 18 kwietnia 2023 r.

Sąd Apelacyjny w Krakowie, II Wydział Karny, w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Robert Pelewicz (del.)

Protokolant: Paulina Klaja

przy udziale Prokuratora Prokuratury Regionalnej w Krakowie Agnieszki Stanek

po rozpoznaniu w sprawie

J. C., s. S.

skazanego z art. 178a § 1 i 4 k.k. i inne

zażalenia skazanego

na postanowienie Sądu Okręgowego w Tarnowie

z dnia 9 marca 2023 r., sygn. akt III Kow 115/23

w przedmiocie odmowy udzielenia warunkowego zwolnienia

na podstawie art. 437 § 1 k.p.k. i art. 634 § 1 k.p.k. w zw. z art. 624 § 1 k.p.k. w zw. z art. 1 § 2 k.k.w.

postanawia

1. utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie;
2. zwolnić skazanego od ponoszenia kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 9 marca 2023r., sygn. akt III Kow 115/23, Sąd Okręgowy w Tarnowie, odmówił udzielenia skazanemu warunkowego zwolnienia z odbycia reszty kary 2 lat i 8 miesięcy pozbawienia wolności, orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Krośnie z dnia 20 października 2021r., sygn. akt II K 611/21 [k. 40-41].

Na powyższe postanowienie, zażalenie złożył skazany J. C., zwracając się o uwzględnienie wniosku o udzielenie warunkowego przedterminowego zwolnienia z wykonania kary pozbawienia wolności. Skazany nie zgadza się z orzeczeniem Sądu Okręgowego, które jego zdaniem oparte jest jedynie na fakcie uczestnictwa w terapii przeciwalkoholowej na terenie zakładu karnego i uwzględnia jedynie opinię penitencjarną dotyczącą skazanego, a nie uwzględnia okoliczności zawartych w wywiadzie środowiskowym kuratora, które mogły mieć wpływ na rozstrzygnięcie. Skazany podkreślił także, że leczenie uzależnienia od alkoholu, w którym bierze udział, przynosi pozytywne skutki. Według skazanego, terapia uświadomiła mu szkody jakie wyrządził swoimi nieodpowiedzialnymi zachowaniami po spożyciu alkoholu. Dodatkowo skazany wskazał, że wykonał większość kary pozbawienia wolności, a do odbycia reszty kary pozostało mu 8 miesięcy. Jako okoliczność przemawiającą za przedterminowym zwolnieniem, skazany podał swoją aktualną sytuację rodzinną, podkreślając chęć powrotu do domu i aktywnego uczestnictwa w wychowywaniu swoich małoletnich dzieci.

Sąd Apelacyjny stwierdził, co następuje:

Zażalenie skazanego nie zasługuje na uwzględnienie.

Nie kwestionując okoliczności podniesionych w zażaleniu skazanego, mających świadczyć o pozytywnych zachowaniach skazanego J. C. w kontekście treści art. 77 § 1 k.k., przypomnienia wymaga ugruntowanego już orzecznictwa sądów penitencjarnych, które wskazuje, że z treści powołanego normatywu wynika, iż rozpoznając wnioski o udzielenie warunkowego przedterminowego zwolnienia należy ocenić przez pryzmat wszystkich ustawowych okoliczności i ustalając prognozę kryminologiczno - społeczną wskazać, które z nich sprzeciwiają się postawieniu pozytywnej prognozy, ewentualnie przemawiają za udzieleniem warunkowego przedterminowego zwolnienia. Dodatnia prognoza powinna być zatem rezultatem kumulatywnej oceny wszystkich kryteriów zawartych w normie art. 77 § 1 k.k. i na tej podstawie sąd winien dopiero zważyć, czy skazany zasługuje na dobrodziejstwo warunkowego przedterminowego zwolnienia (postanowienie SA w Krakowie z 26.08.2014., akt II AKZw 903/14, KZS 2014/10/44).

W tymże kontekście wymaga podkreślenia, że skazany odbywa karę pozbawienia wolności za dwa przestępstwa z art. 178 a § 4 k.k. oraz występki spowodowania wypadku drogowego w stanie nietrzeźwości, popełnionych na przestrzeni zaledwie kilku miesięcy, w warunkach recydywy karnej z art. 64 § 1 k.k. Wcześniej był także skazywany za przestępstwa przeciwko mieniu i wymiarowi sprawiedliwości. Choć w miejscu zamieszkania ma zasadniczo pozytywną opinię, to jednak rozpoznano u niego cechy zaburzonej osobowości z zespołem uzależnienia od alkoholu. Już te okoliczności niekorzystnie rokują w zakresie przestrzegania przez skazanego porządku prawnego na wolności, w tym także możliwości prawidłowego sprawowania dozoru kuratora w przypadku warunkowego przedterminowego zwolnienia. W konsekwencji Sąd Okręgowy zasadnie ustalił brak pozytywnej prognozy kryminologiczno - społecznej odnośnie skazanego J. C., która była wynikiem kumulatywnej oceny wszystkich kryteriów i okoliczności zawartych w art. 77 § 1 k.k. Powyższe wynika z analizy uzasadnienia zaskarżonego postanowienia, w którym odwołano się do opinii z zakładu karnego odnośnie zachowania skazanego w trakcie odbywania kary pozbawienia wolności.

Przede wszystkim jako pozytywnie rokujące Sąd Okręgowy odnotował, iż skazany odbywa karę na oddziale półotwartym w systemie terapeutycznym, a od stycznia 2023 roku realizuje zadania w ramach terapii uzależnionych od alkoholu. Co prawda jego zachowanie jest właściwe, ale okoliczności tych jednak nie można przeceniać w sytuacji, gdy skazany jest recydywistą karnym dobrze przystosowanym do warunków izolacji penitencjarnej. Jest dopiero w trakcie realizacji zadań resocjalizacyjnych i przed nim jeszcze znaczna część oddziaływań w zakresie terapii odwykowej. Choć początkowo wyrażał zgodę na odbycie tej terapii, to jednak później z niej zrezygnował – ostatecznie został skierowany na terapię w trybie art. 117 § 2 k.k.w., a to prowadzi do wniosku, że skazany na bieżąco musi uzupełniać wiedzę z zakresu radzenia sobie z problemem alkoholowym, który leży u podstaw przypisanych mu przestępstw, za które aktualnie odbywa karę pozbawienia wolności.

W świetle powyższych ustaleń kumulatywna ocena wymienionych w art. 77 § 1 k.k. przesłanek, a więc postawy, właściwości i warunków osobistych skazanego, okoliczności popełnienia przez niego przestępstwa oraz jego zachowania po jego popełnieniu i w czasie odbywania kary pozbawienia wolności nie uzasadnia przekonania, że skazany po zwolnieniu będzie przestrzegał porządku prawnego, a w szczególności, że nie popełni ponownie przestępstwa. Resocjalizacja skazanego nie została jeszcze ukończona i w związku z tym powinna być kontynuowana w warunkach izolacji penitencjarnej. Wbrew temu, co podnosi skazany odwołując się do wywiadu kuratora sądowego, za warunkowym przedterminowym zwolnieniem nie mogą przemawiać okoliczności natury osobistej lub rodzinnej, a to z tego względu, iż dobrodziejstwo tejże instytucji nie ma na celu łagodzenia negatywnych skutków dla sytuacji skazanego, związanych z osadzeniem go w zakładzie karnym. Fakt, iż sytuacja socjalna i majątkowa żony oraz dzieci skazanego jest bardzo zła, mógłby stanowić ewentualną podstawę do przerwy w wykonaniu orzeczonej wobec niego kary pozbawienia wolności, jednakże w postępowaniu kreowanym treścią normatywu art. 77 § 1 k.k.w., okoliczność ta jest prawnie irrelevantna. Nie świadczy też ona automatycznie o postępach w resocjalizacji skazanego – troska o byt najbliższej rodziny jest cechą naturalnie występującą u ludzi, niezależnie od tego, czy przestrzegają oni porządku prawnego, czy też go naruszają.

Mając na uwadze powyższe, orzeczono jak na wstępie zwalniając skazanego od ponoszenia kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze, gdyż skazany nie jest zatrudniony w jednostce penitencjarnej odpłatnie i nie posiada do swej dyspozycji dostatecznych środków. Dlatego Sąd Apelacyjny w Krakowie uznał, iż uiszczenie przez niego kosztów sądowych związanych z postępowaniem odwoławczym byłoby zbyt uciążliwe i na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. w zw. z art. 1 § 2 k.k.w. zwolnił go od ich zapłaty.